

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:
președinte –Ursache Petru,
judecători – Timofti Vladimir și Gordilă Nicolae,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Lavric Andrei împotriva sentinței Judecătoriei Dondușeni din 06 septembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2013 în cauza penală privindu-l pe

*Lavric Andrei Boris, născut la 27 septembrie 1984,
originar și domiciliat în s. Tîrnova, r-nul Dondușeni;
termenul de examinare a cauzei fiind:*
- *în prima instanță din 05.03.2012 pînă la 06.09.2012;*
- *în instanța de recurs din 04.12.2012 pînă la 30.01.2013.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Dondușeni din 06 septembrie 2012, Lavric Andrei a fost judecat în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției prevăzută de art. 504-509 Cod de procedură penală și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, cu aplicarea art. 34 alin. (1) Cod penal la 3 ani 6 luni închisoare.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal pentru cumul de sentințe, prin adăugarea parțială a pedepsei neexecutate prin sentința Judecătoriei Dondușeni din 25 mai 2004, pedeapsa definitivă lui Lavric Andrei i-a fost stabilită de 4 ani închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip închis.

2. În fapt, prima instanță a reținut, că Lavric Andrei la data de 21 septembrie 2011, ora 00:45, aflîndu-se în com.Tîrnova, r-nul Dondușeni, cu scop de profit și de a sustrage bunurile altei persoane, aplicînd violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea lui Zavroțchii Serghei, exprimată prin aplicarea multiplelor lovituri cu brațul peste cap, în mod deschis a sustras din buzunarul ultimului un portmoneu în care se afla o bancnotă cu nominalul de 500 lei, prin ce a cauzat părții vătămate o daună în proporții considerabile.

În drept, acțiunile lui Lavric Andrei au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal – jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea acesteia, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu recurs de către avocatul Grigoriu Gheorghe în numele lui Lavric Andrei, care și-a exprimat dezacordul cu soluția luată de către instanța de judecată în ceia ce privește stabilirea și numirea pedepsei inculpatului și anume aplicarea prevederilor art.85 alin.(1) Cod penal, invocînd că pedeapsa numită acestuia este prea aspră și că acesta nu a săvîrșit infracțiunea în termenul executării pedepsei pronunțate prin sentința anterioara din 25.05.2004,

deoarece respectiva pedeapsă era executată deplin la momentul comiterii infracțiunii imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2013, a fost admis recursul avocatului Grigoriu Gheorghe în numele lui Lavric Andrei, casată sentința Judecătorei Dondușeni din 06 septembrie 2012 în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, prin care Lavric Andrei a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal la 3 ani 6 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

5. Nefiind de acord cu hotărârile nominalizate, la data de 09.10.2013, condamnatul Lavric Andrei a declarat recurs în anulare, prin care solicită casarea acestora, cu eliberarea sa din detenție, pe motivul împăcării părților, invocând că partea vătămată nu are pretenții față de el și că a întocmit în acest sens o recipisă la notar, de asemenea consideră că instanțele de judecată greșit au considerat că infracțiunea a fost săvârșită în stare de recidivă, deoarece anterior el a fost amnistiat, potrivit Legii cu privire la amnistie din 20.07.2004.

6. Verificând argumentele recursului în anulare în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră că acestea urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 456 alin. (1), coroborat cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

Potrivit art. 454 Cod de procedură penală (red. 05.04.2012), recursul în anulare poate fi declarat în termen de 6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești sau, în cazul în care cererea a fost comunicată Guvernului Republicii Moldova de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, din data comunicării ei.

Conform materialelor dosarului, în ședința instanței de recurs ordinar Lavric Andrei a fost escortat și astfel, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți a fost adoptată și pronunțată la 30 ianuarie 2013 în prezența acestuia, dar și a avocatului Vrabie Corneliu. Copia deciziei respective, Lavric Andrei a primit-o la data de 06 februarie 2013, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei (f.d. 209).

Potrivit art. 466 alin. (4), (5) Cod de procedură penală – hotărârea instanței de recurs împotriva hotărârii pe cauzele pentru care legea nu prevede calea de atac apelul rămîne definitivă, la data pronunțării acesteia. Hotărârile judecătorești menționate la alin.(4) devin irevocabile la data când au devenit definitive.

Astfel, recursul în anulare declarat de către condamnatul Lavric Andrei, a fost înregistrat în Curtea Supremă de Justiție la 15 octombrie 2013, ceea ce denotă faptul că recurentul a declarat recursul peste termenul stabilit de către Lege - 6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești (red. art. 454 Cod de procedură penală, în vigoare din 27.10.2012).

În această ordine de idei, Colegiul menționează, că termenul de recurs este un termen procesual stabilit prin lege, el nu poate fi nici lungit, nici scurtat de instanța de judecată. El este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca declarat peste termen.

În conformitate cu dispozițiile art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală - în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Astfel, potrivit legii procesual penale, avînd caracter de garanție egală pentru toate părțile interesate, în sensul dispozițiilor art. 119 din Constituția Republicii Moldova, care stipulează că împotriva hotărîrilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii și, ca rațiune, satisfacerea imperativului disciplinării activității procesuale prin stabilirea unor termene peremptorii, prin dispozițiile art. 454 Cod de procedură penală în redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare la 27.10.2012, - legiuitorul a impus obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură la etapa recursului în anulare, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului.

Raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 454 Cod de procedură penală (red. 05.04.2012), rezultă că recursul condamnatului Lavric Andrei, urmează a fi declarat inadmisibil, din motiv că recurentul a formulat recursul în anulare cu depășirea termenului de 6 luni din data pronunțării hotărîrii irevocabile.

7. Pentru aceste motive, în conformitate cu art. 454, 456, 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul Lavric Andrei împotriva sentinței Judecătoriei Dondușeni din 06 septembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2013 în cauza penală privindu-l pe **Lavric Andrei Boris**, din motiv că este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 februarie 2014.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Gordilă Nicolae